

დანართი 1

**ადამიანის ძირითადი უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი საფრთხის შემცველი
ინციდენტის განსაზღვრის კრიტერიუმებისა და პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურისთვის
ინციდენტის შეტყობინების წესი**

მუხლი 1. მიზანი და რეგულირების სფერო

1. ადამიანის ძირითადი უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი საფრთხის შემცველი ინციდენტის განსაზღვრის კრიტერიუმებისა და პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურისთვის ინციდენტის შეტყობინების წესის (შემდგომ – წესი) მიზანია სსიპ საქართველოს ტექნიკურმა უნივერსიტეტმა (შემდგომში - უნივერსიტეტი) „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის (შემდგომ – კანონი) შესაბამისად დაადგინოს ადამიანის ძირითადი უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი საფრთხის შემცველი ინციდენტის (შემდგომ – ინციდენტი) განსაზღვრის კრიტერიუმები, განსაზღვროს ინციდენტის შეტყობინებაზე პასუხისმგებელი პირი და პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურისთვის (შემდგომ – სამსახური) ინციდენტის შეტყობინების პროცედურები.
2. ამ წესის მიზნებისთვის მასში გამოყენებულ ტერმინებს აქვს „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონითა და პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის მიერ გამოცემული კანონქვემდებარე აქტებით განსაზღვრული მნიშვნელობა.

მუხლი 2. ინციდენტის ცნება და სახეები

1. ამ წესის მიზნებისთვის, ინციდენტი არის პერსონალურ მონაცემთა უსაფრთხოების დარღვევა (მათ შორის, ორგანიზაციული, ფიზიკური ან ტექნიკური), რომელიც იწვევს პერსონალური მონაცემების არამართლზომიერ ან შემთხვევით დაზიანებას, დაკარგვას, აგრეთვე, უნებართვო გამჟღავნებას, განადგურებას, შეცვლას, წვდომას, შეგროვებას/მოპოვებას ან სხვაგვარ უნებართვო დამუშავებას.
2. ინციდენტის სახეებია:
 - ა) კონფიდენციალურობის დარღვევა – პერსონალური მონაცემების უნებართვო გამჟღავნება ან წვდომა;
 - ბ) მთლიანობის დარღვევა – პერსონალური მონაცემების უნებართვო შეცვლა, აგრეთვე, არამართლზომიერი ან შემთხვევითი დაზიანება, დაკარგვა;
 - გ) ხელმისაწვდომობის დარღვევა – პერსონალურ მონაცემებზე წვდომის დაკარგვა, შეზღუდვა, მონაცემების განადგურება ან წაშლა.

მუხლი 3. ინციდენტის შეფასება

1. ინციდენტს შედეგად შესაძლოა მოჰყვეს ფიზიკური, ქონებრივი ან არაქონებრივი ღირებულების მატერიალური ან არამატერიალური ზიანი.

2. უნივერსიტეტის ნებისმიერმა თანამშრომელმა ინციდენტის აღმოჩენისთანავე უნდა აცნობოს შესაბამის სტრუქტურული ერთეულის ხელმძღვანელს, რომელიც ვალდებულია დაუყოვნებლივ ინციდენტის თაობაზე ინფორმაცია მიაწოდოს უნივერსიტეტის რექტორს და პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცერს.
3. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცერმა ინციდენტის აღმოჩენისთანავე, ამ წესის მე-4 და მე-5 მუხლებით განსაზღვრული გარემოებებისა და კრიტერიუმების გათვალისწინებით, უნდა დაიწყოს ინციდენტის შედეგად ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი ზიანის გამოწვევის ან/და მნიშვნელოვანი საფრთხის შექმნის ალბათობისა და სიმძიმის შეფასება.
4. ინციდენტი აღმოჩენილად, ხოლო უნივერსიტეტი ინციდენტის შესახებ ინფორმირებულად ითვლება იმ მომენტიდან, როდესაც მან შეიტყო ინციდენტის შესახებ.
5. ინციდენტის შედეგად ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი ზიანის გამოწვევის ან/და მნიშვნელოვანი საფრთხის შექმნის ალბათობა ფასდება ხარისხობრივი ანალიზის საშუალებით, რა დროსაც ობიექტური გადაწყვეტილება მიიღება გამოცდილების, არსებული ინფორმაციის, ცოდნის, განსჯისა და ამ წესით განსაზღვრული კრიტერიუმების გათვალისწინებით.
6. ინციდენტის შედეგად ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი ზიანის გამოწვევის ან/და მნიშვნელოვანი საფრთხის შექმნის ალბათობას აფასებს პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცერი, რომლის დასკვნა წარედგინება უნივერსიტეტის რექტორს.
7. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცერი უფლებამოსილია, ინციდენტის შეფასების პროცესში გამოიკითხოს უნივერსიტეტის თანამშრომელი. უნივერსიტეტის ყველა თანამშრომელი ვალდებულია პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცერს დაუყოვნებლივ მიაწოდოს ინციდენტთან პირდაპირ ან/და ირიბად დაკავშირებული ინფორმაცია, მონაცემი, დოკუმენტი.

მუხლი 4. ინციდენტის შედეგად ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი საფრთხის შექმნის სიმძიმის შეფასებისას გასათვალისწინებელი გარემოებები

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცერი ინციდენტის შედეგად ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებებისათვის მნიშვნელოვანი საფრთხის შექმნის სიმძიმის განსაზღვრის მიზნებისთვის, ითვალისწინებს შემდეგ გარემოებებს:

- ა) რა სახის ინციდენტს აქვს ადგილი (პერსონალურ მონაცემთა კონფიდენციალურობის, მთლიანობის თუ ხელმისაწვდომობის დარღვევას);
- ბ) იმ პერსონალური მონაცემების კატეგორიას, რომლებზეც გავლენას ახდენს ინციდენტი;
- გ) ეხება თუ არა ინციდენტი არასრულწლოვანის, შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირისა ან სხვა განსაკუთრებული სოციალური თუ სამართლებრივი დაცვის საჭიროების მქონე მონაცემთა სუბიექტის პერსონალურ მონაცემებს;
- დ) ინციდენტის შედეგად მონაცემთა სუბიექტის მესამე პირთა მიერ იდენტიფიცირების შესაძლებლობის ხარისხს;
- ე) უნივერსიტეტის საქმიანობის განსაკუთრებულ ხასიათს, რასაც შესაძლოა ახლდეს მომეტებული საფრთხე;
- ვ) ინციდენტის მასშტაბს, მონაცემთა სუბიექტის ან/და პერსონალური მონაცემის რაოდენობის ან/და მოცულობის თვალსაზრისით;

ზ) ნებისმიერ სხვა ისეთი გარემოებას, რამაც შესაძლოა არსებითი გავლენა მოახდინოს ინციდენტის შედეგად ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი საფრთხის შექმნის ალბათობის სიმძიმეზე.

მუხლი 5. ინციდენტის შედეგად ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი ზიანის გამოწვევის შეფასების კრიტერიუმები

ინციდენტი ადამიანის ძირითადი უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი ზიანის გამომწვევად უნდა იქნეს მიჩნეული იმ შემთხვევებში, თუ მას მოჰყვა/შესაძლოა მოჰყვეს:

ა) მონაცემთა სუბიექტის დისკრიმინაცია, მისი ვინაობის მითვისება ან გაყალბება, ფინანსური ზიანი, მონაცემთა სუბიექტის რეპუტაციის შელახვა, პროფესიული საიდუმლოებით დაცული პერსონალური მონაცემების კონფიდენციალურობის დარღვევა, ან სხვა სახის მნიშვნელოვანი სოციალური ან/და ეკონომიკური ზიანი;

ბ) მონაცემთა სუბიექტის კანონით გათვალისწინებული უფლებების რეალიზებისათვის ხელის შეშლა, მათ შორის, მონაცემთა სუბიექტის უფლებების კანონით დადგენილ ვადებში რეალიზების შეზღუდვა;

გ) პერსონალური მონაცემების იმგვარი წაშლა/განადგურება, რომელიც არ ექვემდებარება აღდგენას, ან მისი აღდგენა არაპროპორციულად დიდ დროსა და ძალისხმევას საჭიროებს, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც პერსონალური მონაცემების (გარდა განსაკუთრებული კატეგორიის პერსონალური მონაცემებისა) დამუშავების მიზნიდან გამომდინარე, მათი წაშლის/განადგურების შედეგად მონაცემთა სუბიექტს ამ მუხლის „ა“, „ბ“, „დ“, და „ე“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული ან სხვა მნიშვნელოვანი ზიანი არ აღემატება;

დ) განსაკუთრებული კატეგორიის მონაცემების უკანონო გამჟღავნება;

ე) ფიზიკური ზიანი, მათ შორის, სამედიცინო მომსახურების მიღების შეზღუდვა, თუ აღნიშნული იწვევს სამედიცინო მანიპულაციის ან ოპერაციის გადადებას, რაც პაციენტის მკურნალობაზე ახდენს უარყოფით გავლენას;

ვ) არასრულწლოვანის, შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირისა და სხვა განსაკუთრებული სოციალური თუ სამართლებრივი დაცვის საჭიროების მქონე მონაცემთა სუბიექტის პერსონალური მონაცემების უკანონო დამუშავება.

მუხლი 6. ინციდენტის შედეგად ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი ზიანის გამოწვევის ან/და მნიშვნელოვანი საფრთხის შექმნის ალბათობის განსაზღვრა

1. ინციდენტის შედეგად ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი ზიანის გამოწვევის ან/და მნიშვნელოვანი საფრთხის შექმნის ალბათობა შესაძლოა იყოს დაბალი, საშუალო ან მაღალი.

2. ინციდენტის შედეგად ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი ზიანის გამოწვევის ან/და მნიშვნელოვანი საფრთხის შექმნის ალბათობა არის:

ა) დაბალი, თუ ნაკლებსავარაუდოა, რომ ინციდენტი მნიშვნელოვან ზიანს გამოიწვევს ან/და მნიშვნელოვან საფრთხეს შეუქმნის ადამიანის ძირითად უფლებებსა და თავისუფლებებს;

ბ) საშუალო, თუ ადამიანის ძირითადი უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი ზიანის გამოწვევის ან/და მნიშვნელოვანი საფრთხის შექმნისა და ასეთი ზიანის/საფრთხის არარსებობის ალბათობა მეტნაკლებად თანაბარია;

გ) მაღალი, თუ – ინციდენტი დიდი ალბათობით მნიშვნელოვან ზიანს გამოიწვევს ან/და მნიშვნელოვან საფრთხეს შეუქმნის ადამიანის ძირითად უფლებებსა და თავისუფლებებს.

მუხლი 7. ინციდენტის შეტყობინების ვალდებულება

1. უნივერსიტეტი, ინციდენტის აღმოჩენიდან არაუგვიანეს 72 საათისა, ვალდებულია მის შესახებ შეატყობინოს სამსახურს კანონისა და ამ წესის შესაბამისად, თუ ინციდენტი საშუალო ან მაღალი ალბათობით მნიშვნელოვან ზიანს გამოიწვევს ან/და მნიშვნელოვან საფრთხეს შეუქმნის ადამიანის ძირითად უფლებებსა და თავისუფლებებს.

2. თუ ინციდენტის სრულყოფილად შეფასება მისი აღმოჩენიდან 72 საათში ვერ ხერხდება, მაგრამ არსებობს გონივრული ეჭვის საფუძველი, რომ საშუალო ან მაღალი ალბათობით ინციდენტი მნიშვნელოვან ზიანს გამოიწვევს ან/და მნიშვნელოვან საფრთხეს შეუქმნის ადამიანის ძირითად უფლებებსა და თავისუფლებებს, უნივერსიტეტი ინციდენტის შესახებ შეატყობინებს სამსახურს.

3. თუ დაბალია ალბათობა, რომ ინციდენტი მნიშვნელოვან ზიანს გამოიწვევს ან/და მნიშვნელოვან საფრთხეს შეუქმნის ადამიანის ძირითად უფლებებსა და თავისუფლებებს, ინციდენტის სამსახურისთვის შეტყობინების ვალდებულება არ წარმოიშობა.

4. ინციდენტის თაობაზე შეტყობინების წარდგენას პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურში უზრუნველყოფს უნივერსიტეტის პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცერი.

მუხლი 8. ინციდენტის აღრიცხვა და შეტყობინება

1. ინციდენტს შესახებ შეტყობინება პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურს წარედგინება წერილობით ან ელექტრონულად.

2. თუ ინციდენტი შეეხება სახელმწიფო საიდუმლოების შემცველ ინფორმაციას, ინციდენტის თაობაზე შეტყობინების წარდგენა ხორციელდება საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

3. ინციდენტის სამსახურისთვის შეტყობინების მიზნით, უნივერსიტეტის პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცერი ავსებს ინციდენტის შეტყობინების ფორმას და წარუდგენს სამსახურს.

4. ინციდენტის აღრიცხვაზე პასუხისმგებელი პირია უნივერსიტეტის პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცერი.

5. ინციდენტის აღრიცხვა ხორციელდება უნივერსიტეტის რექტორის ბრძანებით დამტკიცებული ინციდენტის აღრიცხვის ფორმის შესაბამისად.

მუხლი 9. ინციდენტის ელექტრონულად შეტყობინება

ინციდენტის ელექტრონული ფორმით შეტყობინება ხორციელდება სამსახურის ოფიციალურ ვებგვერდზე განთავსებული, ინციდენტის შეტყობინების მართვის ელექტრონულ სისტემაში გენერირებული ფორმის მეშვეობით.

მუხლი 10. ინციდენტის წერილობით შეტყობინება

ინციდენტის წერილობითი შეტყობინების შემთხვევაში შეტყობინება მოიცავს შესაბამის ინფორმაციას და სამსახურს წარედგინება საქმისწარმოების ავტომატიზებული სისტემის მეშვეობით ან მატერიალური ფორმით.

მუხლი 11. ინციდენტის შესახებ მონაცემთა სუბიექტის ინფორმირება

1. თუ ინციდენტი მაღალი ალბათობით გამოიწვევს მნიშვნელოვან ზიანს ან/და მნიშვნელოვან საფრთხეს შეუქმნის ადამიანის ძირითად უფლებებსა და თავისუფლებებს, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცერი ვალდებულია ინციდენტის აღმოჩენიდან პირველი შესაძლებლობისთანავე, გაუმართლებელი დაყოვნების გარეშე აცნობოს მონაცემთა სუბიექტს ინციდენტის შესახებ და მარტივ და მისთვის გასაგებ ენაზე მიაწოდოს შემდეგი ინფორმაცია:

- ა) ინციდენტისა და მასთან დაკავშირებული გარემოებების ზოგადი აღწერა;
- ბ) ინციდენტით გამოწვეული სავარაუდო/დამდგარი ზიანის, მის შესამცირებლად ან აღმოსაფხვრელად განხორციელებული ან დაგეგმილი ღონისძიებების შესახებ;
- გ) პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცრის ან/და სხვა პირის საკონტაქტო მონაცემები.

2. თუ მონაცემთა სუბიექტის ინფორმირება არაპროპორციულად დიდ ხარჯებს ან ძალისხმევას მოითხოვს, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცრის შუამდგომლობით უნივერსიტეტი ვალდებულია ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ინფორმაცია გაავრცელოს საჯაროდ ან სხვა ისეთი ფორმით, რომელიც ჯეროვნად უზრუნველყოფს მონაცემთა სუბიექტის მიერ ინფორმაციის მიღების შესაძლებლობას.

3. ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტებით გათვალისწინებული ვალდებულება არ წარმოიშობა ერთ-ერთი შემდეგი გარემოების არსებობისას:

- ა) ინციდენტის შესახებ მონაცემთა სუბიექტის ინფორმირება საფრთხეს შეუქმნის სახელმწიფო საიდუმლოების დაცვის ინტერესებს, სახელმწიფო უსაფრთხოების, ინფორმაციული უსაფრთხოებისა და კიბერუსაფრთხოების ან/და თავდაცვის ინტერესებს, საზოგადოებრივი უსაფრთხოების ინტერესებს, დანაშაულის თავიდან აცილებას, ოპერატიულ-სამძებრო საქმიანობას, დანაშაულის გამოძიებას, სისხლისსამართლებრივ დევნას, მართლმსაჯულების განხორციელებას, პატიმრობისა და თავისუფლების აღკვეთის აღსრულებას, არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებას და პრობაციას, ქვეყნისთვის მნიშვნელოვან ფინანსურ ან ეკონომიკურ (მათ შორის, მონეტარულ, საბიუჯეტო და საგადასახადო), საზოგადოებრივი ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის საკითხებთან დაკავშირებულ ინტერესებს;
- ბ) უნივერსიტეტმა მიიღო შესაბამისი უსაფრთხოების ზომები, რის შედეგადაც თავიდან იქნა აცილებული ადამიანის ძირითადი უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევის მნიშვნელოვანი საფრთხე.

4. უნივერსიტეტის რექტორის დავალებით მონაცემთა სუბიექტს ინციდენტის შესახებ ინფორმაციას აწვდის პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ოფიცერი.

მუხლი 12. ძალაში შესვლა

ადამიანის ძირითადი უფლებებისა და თავისუფლებებისთვის მნიშვნელოვანი საფრთხის შემცველი ინციდენტის განსაზღვრის კრიტერიუმებისა და პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურისთვის ინციდენტზე რეაგირების წესი ძალაში შედის საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის რექტორის მიერ დამტკიცების მომენტიდან.